

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobce: **W. A. N. H.**, zastoupen Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Sevastopolská 378/16, Praha 10, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Masarykova 930/27, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 2. 2017, č. j. 41 A 1/2017 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- III. Odměna a náhrada hotových výdajů advokáta Mgr. Jindřicha Lechovského **se určuje** částkou 4114 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti (30) dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2017, č. j. KRPU-242780-50/ČJ-2016-040022, jímž byla podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v relevantním znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o 42 dnů prodloužena doba trvání zajištění stěžovatele za účelem jeho předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č.

604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění), stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 12. 2016, č. j. KRPU-242780-40/ČJ-2016-040022.

Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Krajský soud shledal námitky stěžovatele týkající se pochybení žalovaného v souvislosti s věkem stěžovatele nedůvodné. Žalovaný neměl povinnost postupovat podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, který se vztahuje pouze na nezletilé cizince bez doprovodu. Současně napadeným rozhodnutím neporušil žádný právní předpis ani práva stěžovatele. Žalovaný postupoval správně, jestliže vycházel ze skutečnosti, že se stěžovatel narodil dne X, což bylo sděleno samotným stěžovatelem. Stěžovateli se následně nepodařilo prokázat, že by jeho datum narození bylo jiné, respektive že by byl v době vydání napadeného rozhodnutí nezletilý. Krajský soud nepřisvědčil tvrzení stěžovatele o zkreslení údajů při tlumočení a uvedl, že stěžovatel začal nižší věk uvádět až po vydání rozhodnutí o zajištění, a to pouze účelově ve snaze získat pro sebe výhodnější postavení osoby nezletilé bez doprovodu. Lékařské vyšetření kostního věku stěžovatele rovněž nebylo schopno jednoznačně prokázat tvrzený nižší věk stěžovatele. Žalovaný se dostatečně zabýval tím, zda je předání stěžovatele do Bulharska realizovatelné a dodržel přitom požadavky v této souvislosti formulované judikaturou Nejvyššího správního soudu. Vzhledem k tomu, že stěžovatel není nezletilou osobou bez doprovodu a nepatří do skupiny zvláště zranitelných osob – dětí, nebyl důvod s ním takto nakládat.

II. Podstatný obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného

Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Stěžovatel má za to, že krajský soud nesprávně posoudil otázku jeho věku. Žalovaný nesprávně považoval stěžovatele za osobou zletilou, ačkoli existovalo podezření, že je stěžovatel osobou nezletilou, což se mělo projevit v procesním postupu a rozhodnutí žalovaného.

Namítl, že datum jeho narození, z něhož vycházel žalovaný, je zkreslené a již v době rozhodování žalovaného existovaly důvody pro zvážení věku stěžovatele.

Skutečnost, že datum narození, z něhož vycházel žalovaný a také bulharské úřady, je zkreslené totožným způsobem, neznamená, že by tvrzení stěžovatele o jeho nižším věku byla nepravděpodobná. Ke zkreslení data narození totiž mohlo dojít totožnou desinterpretací údajů, které stěžovatel poskytoval policejním orgánům v písemné formě, což je pravděpodobné s ohledem na to, že pro písemné vyjadřování používal jazyk a písmo urdu.

pokračování

Dle stěžovatele je nesprávný závěr krajského soudu o účelovosti tvrzení o jeho nižším věku. Pokud by šlo jen o účelové jednání, stěžovatel by k němu zcela jistě přistoupil již na místě svého zajištění a nikoli až v zařízení pro zajištění cizinců po rozhodnutí o svém zajištění, kdy už mohl jen stěží dosáhnout jiného způsobu nakládání se svou osobou. Uvedené spíše svědčí o tom, že ve spěchu a zmatku došlo k desinterpretaci údajů poskytnutých stěžovatelem.

Stěžovatel nesouhlasí s krajským soudem, že posouzení jeho objektivního věku je nerozhodné. Na základě lékařského vyšetření skeletu stěžovatele byl uveden věk stěžovatele cca 18 let. To samo o sobě nevylučuje možnost, že stěžovatel mohl být zletilý, nicméně vylučuje možnost, že by stěžovatel byl narozen v roce 1996, z čehož žalovaný vycházel. Již s ohledem na fyzické vzezření stěžovatele mohl mít žalovaný podezření, že se jedná o nezletilou osobu bez doprovodu.

Stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby rozsudek krajského soudu zrušil.

Žalovaný odkázal na své vyjádření k žalobě a uvedl, že stěžovatel zkreslenost jeho data narození postupně odůvodňoval různými způsoby, které byly následně vyvráceny. Stěžovatel datum narození X uvedl opakovaně v řízení před žalovaným, veškeré písemnosti, v nichž je uvedeno jeho datum narození, podepsal bez výhrad, přičemž uvedené listiny byly ve většině případů přetlumočeny do jazyka urdu. Totožné datum uváděl stěžovatel také v žádosti o mezinárodní ochranu bulharským úřadům.

Tlumočník dokonale ovládá jazyk urdu, neměl a nemá žádný zájem na zkreslení informací, byl řádně poučen o svých povinnostech a složil řádný slib. V záznamu o zajištění cizince policista, který také neměl důvod ke zkreslení data narození stěžovatele, uvedl shodné datum narození stěžovatele jako tlumočník, ačkoli se tyto osoby na společném postupu nemohly nikterak domluvit. Totožné datum uváděly rovněž bulharské orgány v rámci řízení o žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu. Tvrzení stěžovatele o údajném zmatku v rámci zajištění 18-ti nelegálně pobývajících osob, v důsledku čehož došlo ke zkreslení informace o jeho datu narození, je ničím nepodložené. Zkreslení údajů v písemné formě z důvodu, že stěžovatel používá jazyk a písmo urdu, nemůže taktéž obstát. To by přicházelo v úvahu jen při poskytnutí prvotních údajů v rámci sepisování úředního záznamu o zajištění, při němž nebyl přítomen tlumočník a sám stěžovatel napsal údaje o své osobě včetně data narození po komunikaci latinkou. Následně při sepisování úředního záznamu o podání vysvětlení probíhala komunikace ústně za přítomnosti tlumočníka, čímž je vyvrácena možnost zkreslení údajů poskytnutých v písemné formě.

Dle žalovaného stěžovatel sám zkreslil datum narození až po jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců s cílem získat postavení osoby mladistvé bez doprovodu, neboť až poté zjistil, že mladistvé osoby, které byly se stěžovatelem také zajištěny, se v zařízení pro zajištění cizinců nenacházejí.

Navrhl, aby zdejší soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl dne 24. 11. 2016 u obce Cínovec zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v relevantním znění, poté, co byl spolu s dalšími cizinci zjištěn v úkrytu v kamionu s mezinárodní poznávací značkou Srbska bez cestovních dokladů. V úředním záznamu ze dne 24. 11. 2016 bylo uvedeno jako datum narození stěžovatele X, přičemž stěžovatel tento úřední záznam podepsal. Při sepisování úředního záznamu nebyl přítomen tlumočník. Dne 25. 11. 2016 byl následně se stěžovatelem sepsán úřední záznam o podání vysvětlení, do kterého uvedl, že se narodil dne X v P., kde též bydlí. K možným překážkám bránícím předání do Bulharska žalobce tvrdil, že se tam nechce vrátit, neboť tam byl ze strany policie fyzicky a psychicky napaden. Úřední záznam žalobce bez výhrad podepsal. Následně bylo v návaznosti na zjištění, že žalobce již dříve podal žádost o mezinárodní ochranu v Bulharsku, vydáno rozhodnutí ze dne 25. 11. 2016, č. j. KRPU-242780-15/ČJ-2016-040022, o zajištění za účelem předání do Bulharska. Poté, co mu bylo vydáno rozhodnutí o prvotním zajištění, stěžovatel správním orgánům sdělil, že datum jeho narození je ve skutečnosti X. Toto své tvrzení zopakoval také ve svém písemném prohlášení ze dne 2. 12. 2016. Dne 28. 11. 2016 bylo na žádost žalovaného provedeno lékařské vyšetření kostního věku stěžovatele se závěrem, že jeho skelet odpovídá věku přibližně 18 let. Dne 9. 12. 2016 obdržel žalovaný sdělení bulharské Státní agentury pro uprchlíky, ve kterém je uvedeno jako datum narození stěžovatele X.

Zdejšímu soudu je z úřední činnosti známo, že rozhodnutí o prvotním zajištění stěžovatele bylo napadeno žalobou, kterou krajský soud rozsudkem ze dne 27. 12. 2016, č. j. 41 A 5/2016 - 40, zamítl. Nejvyšší správní soud následně rozsudkem ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Azs 38/2017 - 28 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), zamítl kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu. Dle zdejšího soudu byly splněny podmínky pro zajištění stěžovatele a nepřisvědčil námitkám, že datum narození stěžovatele bylo ve správním řízení zkresleno a správně na něho měla dopadat právní úprava týkající se nezletilých osob bez doprovodu. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného o prvním prodloužení zajištění stěžovatele byla rovněž krajským soudem rozsudkem ze dne 30. 1. 2017, č. j. 41 A 9/2016 - 38, zamítnuta a kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku krajského soudu byl poté zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 2 Azs 82/2017 - 25.

pokračování

V nyní projednávané věci je předmětem řízení rozhodnutí o druhém prodloužení zajištění stěžovatele. Nejvyšší správní soud předesílá, že rozhodnutí o prodloužení zajištění je nutno chápat jako rozhodnutí obsahově navazující na rozhodnutí o zajištění. Za nezměněných skutkových okolností budou důvody pro trvání zajištění zpravidla shodné, jako byly důvody popsány v prvním rozhodnutí o zajištění cizince, a proto na něj postačí v odůvodnění případně v podrobnostech pouze odkázat (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 90/2011 - 124, publ. pod č. 2936/2013 Sb. NSS, ze dne 31. 3. 2013, č. j. 1 As 71/2012 - 46, či ze dne 10. 4. 2014, č. j. 2 As 115/2013 - 59). Ačkoli se odkazované rozsudky týkají zajištění dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, jsou nároky na odůvodnění uvážení o prodloužení zajištění v obou typových situacích obdobné a vážou se zejména na aktualizaci skutkových okolností a s tím spojené zevrubné vyličení potřeby prodloužení doby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 2 Azs 82/2017 - 25). V rámci přezkumu rozhodnutí žalovaného o prodloužení zajištění je proto na místě zabývat se především tím, zda jsou splněny podmínky pro to, aby zajištění cizince nadále pokračovalo.

Stěžovatel v rámci kasační stížnosti nenamítal, že nebyly splněny podmínky pro prodloužení jeho zajištění, ale sporoval výlučně údaj o svém datu narození, přičemž kdyby bylo prokázáno, že je opravdu osobou nezletilou bez doprovodu, bylo by na místě postupovat dle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců a nikoli dle § 129 odst. 6 téhož zákona.

Námítka týkající se správného data narození stěžovatele a s tím souvisejícího věku stěžovatele se spíše vztahuje k posouzení, zda mohlo být přistoupeno k zajištění dle § 129 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, od něhož se odvíjí následné prodloužení zajištění dle § 129 odst. 6 zákona o pobytu cizinců. Touto otázkou se u stěžovatele v souvislosti s prvotním zajištěním podrobně zabýval zdejší soud již ve výše citovaném rozsudku ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Azs 38/2017 - 28. Nynější tvrzení stěžovatele zpochybňující skutečnost, že je zletilou osobou, jsou totožná s tvrzeními, jež uplatňoval v rámci kasační stížnosti u prvotního zajištění. Vzhledem k tomu, že stěžovatel neuvedl žádnou novou skutečnost a kasační stížnost se v tomto ohledu doslova shoduje s argumentací obsaženou v kasační stížnosti týkající se prvotního zajištění, Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od závěrů druhého senátu odchýlit, a proto na ně odkazuje.

K tvrzenému zkreslení data narození stěžovatele různými subjekty totožným způsobem druhý senát v rozsudku č. j. 2 Azs 3/2017 - 28, konstatoval: „*Stěžovatel poprvé své datum narození uvedl při zajišťování dne 24. 11. 2016, a to jako den X. Tento údaj byl téhož dne zapsán do úředního záznamu o zajištění cizince (č. l. 1 spisové dokumentace žalované), který stěžovatel opatřil svým podpisem, bez jakýchkoli výhrad. Stejně datum narození potvrdil stěžovatel svým podpisem na úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 25. 11. 2016, opět bez výhrad. Oba uvedené dokumenty mu byly ke kontrole kvalifikovaným tlumočnickem přetlumočeny do jazyka urdu; stěžovatel nevznnesl žádné námitky. Ten samý údaj o datu narození stěžovatele, tedy datum X, sdělil stěžovatel již dříve bulharským úřadům v rámci své žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území Bulharska. Žalovaná provedla ztotožnění stěžovatele v databázi EURODAC dne 24. 11. 2016 v 13:19 hodin, tedy až poté, co jí bylo datum narození sděleno stěžovatelem při zajištění. Z uvedených údajů lze mít za prokázané, že žalovaná postupovala správně, když pracovala s datem narození stěžovatele X, neboť jej*

získala od samotného stěžovatele, který jej opakovaně potvrdil, a shodovalo se též s údajem poskytnutým bulharským úřadům.

Krajskému soudu je třeba dát za pravdu ohledně toho, že neexistují žádné důvodné pochybnosti o zkreslení stěžovatelem uváděných údajů při tlumočení, mj. s ohledem na to, že při sepisování obou úředních záznamů v České republice a získávání informací od stěžovatele v Bulharsku bylo zjištěno stejné datum, přičemž nelze shledat žádný důvod, pro který by všichni tlumočníci i zpracovatel prvotního úředního záznamu předmětné datum záměrně stejným způsobem zkreslovali. Dezinterpretace způsobená tím, že je stěžovatel zvyklý používat jazyk a písmo urdu, rovněž nepřipadá v úvahu, neboť stěžovateli byly dotyčné záznamy přeloženy, přičemž on k nim nevyslovil žádné výhrady. Nevěrohodnosti stěžovatelova tvrzení o dřívějším datu narození nasvědčuje též fakt, že při různých příležitostech uváděl data různá – vedle zmíněného data 28. 2. 1999 (které označil 26. 11. 2016 v ZZC Balková, viz sdělení na č. l. 56 správního spisu), později uváděl rovněž datum 2. 8. 1999 (tento údaj označil v žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 11. 2016 i v kasační stížnosti ze dne 10. 2. 2017).“ Datum 2. 8. 1999 stěžovatel uváděl rovněž v kasační stížnosti ze dne 16. 3. 2017.

Ohledně námitky týkající se objektivního věku a fyzického vzezření stěžovatele druhý senát uzavřel, že pokud by stěžovatel uznal, že je zletilý, i když třeba narozený později než v roce 1996, celá jeho konstrukce postavená na nesprávném zacházení s jeho osobou jako se zletilým namísto s nezletilým by byla od počátku bez šance na úspěch. Za situace, kdy byla žalovaná na základě jí dostupných informací (sdělených stěžovatelem samotným) důvodně přesvědčena o tom, že stěžovatel byl v době zajištění starší 18 let, a lékařské vyšetření tento údaj nevyvrátilo, nebyla žalovaná povinna dále detailněji přezkoumávat datum jeho narození.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že nebylo zpochybněno, že je stěžovatel zletilou osobou a z tohoto důvodu nebylo na místě, aby na něho byla aplikována právní úprava týkající se nezletilých osob bez doprovodu (§ 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců). Námitka stěžovatele je proto nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel úspěch neměl a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nad rámec běžné činnosti nevznikly, a proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

pokračování

Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem Mgr. Jindřichem Lechovským, který mu byl ustanoven krajským soudem již v řízení o žalobě; toto zastoupení pokračovalo rovněž v následném řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 poslední věta s. ř. s.). Náklady spojené se zastoupením, tj. hotové výdaje advokáta a odměnu za zastupování, hradí v takovém případě stát. Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu ve výši 3100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a dále částku odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 4114 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 28. dubna 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu